

[Indenrigsministeren.]

Endelig er tandlægemangelen i de senere år blevet afhjulpet betydeligt. Med den trinvise ordning, som lovforslaget hjemler, skulle der således ikke længere være betænkeligheder ved nu at gennemføre det ønske, som længe har været næret om en ligestilling af alle landets børn på dette område.

For i første omgang at sikre denne ligestilling har jeg anset det for rigtigst at begrænse en obligatorisk ordning til de undervisningspligtige børn, selv om jeg håber, at den frivillige udbygning af småbørnstandplejen vil fortsætte. Når loven skal revideres, vil der foreligge grundlag for bedømmelse af, om den til den tid kan udvides til at omfatte også småbørnene.

De udgifter, som lovforslaget vil medføre i forhold til de driftsudgifter, som kommunerne i dag afholder til børns tandpleje, anslår jeg som i bemærkningerne til lovforslaget nævnt til ca. 36 mill. kr. Merudgiften vil dog ikke manifestere sig på én gang, men afhænge af, i hvilket tempo den trinvise gennemførelse kommer til at foregå. Efter lovforslaget vil kommunerne kun få pligt til at udbygge ordningen med en årgang undervisningspligtige børn om året.

Lovforslaget er blevet mødt med stor velvilje hos de myndigheder og organisationer, som indenrigsministeriet har forhandlet med.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og dets bemærkninger, skal jeg anbefale mit forslag til det høje tings velvillige og hurtige behandling.

Jeg skal endvidere tillade mig for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om indfødsrets meddelelse*.

Forslaget er udarbejdet efter de samme retningslinier som de to forslag om indfødsrets meddelelse, som jeg har fremsat tidligere i dette folketingsår, og som blev gennemført ved love af 18. november og 18. december 1970; disse to love omfattede henholdsvis 384 og 290 personer, medens det nu fremsatte forslag omfatter 222 personer. Jeg må dog forbeholde mig senere ved et ændringsforslag at stille forslag om, at der med-

deles dansk indfødsret til yderligere et antal personer, hvis ansøgninger endnu ikke er blevet færdigbehandlet i indenrigsministeriet.

Med disse ord skal jeg anbefale forslaget til det høje folketings velvillige behandling.

Ordføreren for forslagsstillerne (Vivike):
Herved tillader jeg mig for folketinget at fremsætte *forslag til lov om erhvervsmæssig udnyttelse af forekomster i jorden*.

I de senere år er der sket en vældig forøgelse af udnyttelse af materialer i jorden. Der graves som aldrig før efter ral og grus, og meget af det eksporteres til udlandet.

Vi ved ikke, hvor store ressourcer der er tilbage, men den dag kan komme, hvor vi selv i stedet for ral må importere knuste klipper, hvilket vil være dyrt.

Den ene ås efter den anden forsvinder — det danske landskab ændrer karakter, og dets tidligere udseende kan aldrig genoprettes.

Det er på tide, at bremserne slås i, at der sker en regulering, hvilket er baggrunden for dette lovforslag.

Den første sag på dagsordenen var:

Spørgsmål til ministrene.

Af *Axel Ivan Pedersen* til boligministeren:

„Finder ministeren det ikke rimeligt, at der gives de lokale byggemyndigheder generelle dispensationsmuligheder fra landsbyggelovens bestemmelser vedrørende de sanitære foranstaltninger i de tilfælde, hvor en landbruger sælger sin jord, men ønsker at blive boende i stuehuset?“

Skriftlig begrundelse.

Efter landsbyggelovens bestemmelser har de lokale byggemyndigheder — hovedsagelig amtsbygningsråd — benyttet disse til at kræve de sanitære anlæg ændret i landbru-